

vi skulle havde vor Stilling efter Evne. Den fjerde Post vedrører en Bevilling paa 147,000 Kr. til Munderingslager. Det er jo nødvendigt, at Armeen, naar den skal bruges, er forsynet med Beklædninger. Og endelig foreslaas der optaget en Anmærkning, om hvilken der allerede har været fremjat Forslag i det andet Thing, og som gaar ud paa, at Krigsministeren skal være bemyndiget til at sælge det militære Klædeoplagshus paa St. Annæ Plads paa Betingelse af, at der opnaas derfor en Sum af mindst 210,000 Kr., og at der anvendes til Opførelse af et saadant Magasin 103,000 Kr. Det er altsaa en, pefuniært set, meget fordelagtig Foranstaltning. Det militære Klædemagasin ligger jo paa en Plads, som er overordentlig værdifuld, og der er ingen Grund til, at den Bygning, som nu staar der, og som er alt andet end smuk, skal vedblive at indtage denne Plads, som kan udbringes til en meget betydelig Sum, en Sum, som langt overgaar Bekostningen ved at opføre en ny Bygning. Flertallet anbefaler derfor Krigsministerens Forslag.

Th. Nielsen: Angaaende de Vædringsforslag, der nu foreligge til Forhandling, agter jeg ikke at gaa ind paa Enkelthederne, men mere at fremstille Mindretallets Stilling i det Hele. Der er, saavidt jeg skjønner, stillet Vædringsforslag til et samlet Beløb af 4,146,645 Kr., eller, for at tage et rundt Tal, 4,150,000 Kr., naar baade Bevillingerne paa § 22 og § 26 regnes med. Den høitærede Krigsminister bemærkede under 1ste Behandling, at det var ganske sandt, at nu tog vi ikke saa Lidt til Forsvarsvæsenet; men selv om det var rigtigt, hvad jeg havde fremstillet, at der gik en Del Millioner mere med, og at der endogaa var Udset til et Understud paa den kommende Finantsløb af 12 Millioner Kr., medens der paa det sidst afslagte Regnskab var et Understud af 5 Millioner Kr., altsaa ialt 17 Millioner Kr., saa havde det dog efter den høitærede Ministers Mening mindre at betyde, vi havde saa i de foregaaende Aaringer oplagt ca. 8½ Millioner Kr. aarlig, det passede omtrent med det, at vi nu fik en Underbalance paa 17 Millioner Kr., der ekstra anvendtes til Forsvarsvæsenet. Naar vi have opsparet 8½ Millioner Kr. aarlig i de sidste 10 Aar, mente han, at der ingen Fare var ved det. Det er nu, som man tager det. Dersom der ikke var andre Ting, der skulde varetages, end Forsvarsvæsenet, er det ganske sandt, saa kan det maasse være rigtigt. Men den høitærede Minister tager dog fejl, naar han mener,

at der i de sidste 10 Aar har været et Overstud af 8½ Millioner Kr. aarlig. Det er meget langt fra, at det har været Tilfældet. Jeg har gennemset Statsregnskaberne, og jeg skal nævne, for ikke at trætte altfor meget, blot de Aaringer, da der har været størst Overstud tilstede, nemlig i 1880—81 et Overstud af 4,200,000 Kr., i 1881—82 3,400,000 Kr., i 1882—83 2,874,000 Kr., i 1883—84 6,200,000 Kr., i 1884—85 9,078,000 Kr. og i 1885—86 3,630,000 Kr. Siden den Tid har der været et betydeligt Understud. Men, som man ser, bliver det kun et Overstud af omtrent 5 Millioner Kr. aarlig. Nu kan den høitærede Krigsminister maasse dertil sige: Ja, men vi afbetale Noget af vor Gjæld. Det er ganske sandt, men det er dog ikke saa Meget, at Overstudet kan blive 8½ Millioner Kr. om Aaret. Det er langt fra, at dette har været Tilfældet siden 1875, selv om man medtager Afbetalingen af Gjælden. Udvalgets Flertal siger i sin Betænkning, at der i Aar bliver et nominelt Understud paa 3 Millioner Kr., tror jeg, det er; men da vi afbetale en betydelig Del af vor Gjæld, mener det, at Understudet er mindre. Jeg vil dog gjøre det ærede Flertal opmærksom paa, at det glemmer at medtage, at vi ogsaa forbruge af den paa § 10 opførte Formue 1,200,000 Kr. Det maa den høitærede Krigsminister erindre, naar han stiller sin Beregning op om de 8½ Millioner Kr., der skulde være tilovers, hvilket forøvrigt ikke er rigtigt. Fremdeles bemærkede den høitærede Krigsminister, at Befæstningerne ikke vare negtede af saglige Grunde. I saa Henseende skal jeg henvise til en Betænkning af Folkethingets Udvalg i 1882—83, og som findes i Tillæg B Sp. 1614—87. Det er en lang og udførlig Betænkning, i hvilken man paaviser, at vi vilde finantsielt komme galt afsted ved at udgive disse Penge til Kjøbenhavns Befæstning, at vi javne Folk til at forsvare den, og endelig for det Tredie, at det er en uheldig Foranstaltning i og for sig, der vilde medføre, at man ikke var i Stand til at kunne udvilde Hær og Flaade paa anden Maade, naar disse store Midler skulde bruges dertil. Det var i den Grad en saglig Behandling, at endogaa Krigsministeren bagefter fandt sig foranlediget til at nedsætte en Kommission, saavidt jeg husker, for nærmere at prøve de Indvendinger, der vare fremkomne. Jeg for min Part har aldrig stemt mod Forsvarsvæsenet af andre end rent saglige Grunde. Kunde jeg have den Overbevisning, at det var nødvendigt for Fædrelandets Bestaaen, er det en Selvfølge, at jeg stemte derfor. Men jeg skal